

Alfred Denizot

1873–1937

Profesor Alfred Denizot był kierownikiem Katedry Fizyki Doświadczalnej Uniwersytetu Poznańskiego w latach 1919–1937. Wykładał w WSH w latach 1926–1936. Przedmiotem jego wykładów były: fizyka doświadczalna, fizyka techniczna, elektronika oraz problemy technologiczne (radio i inne wynalazki). Urodził się w roku 1873 w Poznaniu i tutaj też zmarł w roku 1937. Studiował na Uniwersytecie w Berlinie i jako fizyk był między innymi uczniem Maxa Plancka. Stopień doktora filozofii uzyskał w roku 1897 na podstawie pracy na temat przewodnictwa elektrycznego szkła. Jako pracownik naukowy spędził kolejno po kilka lat na uniwersytetach w Halle, w Akwizgranie i Berlinie Charlottenburgu.

Od roku 1907 pracował jako docent geometrii wykreślnej na Politechnice Lwowskiej i tam uzyskał w roku 1909 tytuł profesora zwyczajnego mechaniki ogólnej i teoretycznej. Habilitację z fizyki przeprowadził w roku 1910 także we Lwowie. Oprócz geometrii wykreślnej interesowały go szczególnie różne dziedziny fizyki, między innymi teoria ruchu względnego ciał, termodynamika i teoria ciepła właściwego ciał stałych. Ogłosił drukiem 53 prace. Profesor Alfred Denizot odznaczał się szeroką wiedzą, umiejętnością jej przekazywania i zainteresowaniami zwłaszcza w zakresie nowości technicznych.

Maria Aleksandra Smoczkiewiczowa

Hanna Maciejewska